

Forholdene endnu vanskeligere, og ved en Ordning som den, her foreslaas, er det, hvis den gennemføres under de Forudsætninger, under hvilke den er indgaaet, forhaabentlig muligt, at man ved Medvirkning fra Skibsfartens Side kan naa et Resultat, der er tilfredsstillende til alle Sider. Jeg tvivler ikke om, at man ved Skibsfartens Medvirken kan faa Tonnage til Raadighed for de Tilførsler, jeg har nævnt, paa billige og overkommelige Vilkaar, og vi maa jo alle haabe, at en Organisation af Erhvervet, som jeg har nævnt, ogsaa vil medføre, at de Vanskeligheder, der udefra kan komme for tilstrækkelige Tilførsler til Landet, kan undgaas eller i hvert Fald modvirkes, saa at ingen herhjemme kommer i vanskelige Forhold.

Hele Fællesudvalget er gaaet med til det foreliggende Lovforslag ud fra den Forudsætning, at Skibsfarten loyalt vil indfri det Tilsagn, der er givet Regeringen, og hvis det Forsøg, der gøres i saa Henseende, skulde mislykkes, har Lovgivningsmagten det jo i sin Magt til enhver Tid at tage Sagen op paa anden Maade.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Lovforslagets Titel er jo ændret til at lyde: „Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendige Tilførsler“. I § 1 bestemmes Formaalet med Loven og hele Ordningen. I §§ 2 og 3 er udtrykt Reglerne for Nedsættelsen af det Nævn, som af Skibsrederne skal indstilles og nedsættes til at administrere Ordningen baade med Hensyn til Fremskaffelsen af Tonnage og med Hensyn til Optræningen af det Pengebidrag, der skal ydes. I § 5 er angivet Reglerne for Anvendelsen af Pengebidraget, i hvilken Henseende bestemmes, at Reglerne for Bidragets Anvendelse skal fastsættes ved Overenskomst med Rigsdagens to Finansudvalg. Man maa da haabe, at man kan enes om saadanne Regler, at de Pengesummer, der kommer ind, anvendes paa den for Samfundet mest tjenlige Maade, saa at de kan virke i den Retning, som det hele Tiden har været tilsigtet, nemlig at modvirke Dyrtidens og de høje Fragters daarlige Følger for vort Erhvervsliv.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Fællesudvalgets Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Fællesudvalgets Indstilling.

N. Neergaard: Det er med stor Glæde, jeg er gaaet med til denne Ordning, som nu foreligger for det høje Ting. Jeg har den bestemte Overbevisning, at der derved kan naas en Ordning, som er væsentlig gunstigere for Samfundet end nogen af dem, der hidtil har været foreslaaede. Det kan jo ikke nægtes, at med den Højde, som navnlig Kulpriserne har naaet, vilde en Afgift, enten den nu var blevet saalodes, som den var foreslaaet af den højtærede Minister, eller saaledes, som den er vedtaget af Landstinget — og det er jo denne sidste, jeg nærmest sympatiserer med —, kun have kunnet bevirke en Nedsættelse af Kulpriserne, som var forholdsvis ringe i Sammenligning med den uhyre Højde, hvortil de er naaet. Naar vi nu er oppe paa Kulpriser, der svinger omkring de 70 Kr. pr. Ton, vilde jo den Nedsættelse med 4—5 Kr. pr. Ton, der kunde blive Tale om, være forholdsvis ringe i Sammenligning med de Fordele, der gennem denne Overenskomst kan naas. Hvilke Fordele der vil naas, er jo noget, vi ikke i Øjeblikket er i Stand til at gøre os ganske klart Rede for, idet det hele er betegnet som et Forsøg, og idet den nærmere Udførelse, Omfanget af den Bistand, Skibsfarten vil yde med Hensyn til at tilføre Landet Fornødenheder, vil komme til at afhænge af Overenskomst mellem den højtærede Minister og det Nævn, som vil blive at nedsætte. Men jeg kunde tænke mig, og jeg anser det indtil videre for sandsynligt, at de Fordele, der ad denne Vej kan naas, vil være større end de, der kunde være naaet ved nogen af de foreslaaede Ordninger, og navnlig vilde jeg med Glæde se, om der derigennem kunde blive Mulighed for at opnaa en Lempelse i de overordentlig strenge Regler, der er fastsatte fra engelsk Side med Hensyn til vor Kultilførsel, idet man forlanger Returfragt, hvilket ganske tydeligt vil medføre en overordentlig Besværbyggørelse af vor Kultilførsel. Jeg skal nævne som et enkelt Eksempel, der er kommet indenfor min egen Erfaringskreds, at man f. Eks. har forlangt, at et Kulskib, der tidligere kun plejede at udføre Rejser mellem Danmark og England med Kul, nu skal gaa til Haparanda og tage en Ertslast tilbage til England, og paa Grund af de overordentlig vanskelige Indladningsforhold, der er deroppe, vilde dette Skib da kun kunne udføre een Rejse, naar det plejede at udføre 3—4. Det er klart, naar man ser paa dette Eksempel og andre lignende, hvilken overordentlig Fordyrelse og